

Rok se s rokem sešel a znovu nadešla „první výprava po prázdninách“. Tentokrát jsme vyrazili na Kubovu chatu do Nového Strašecí. Sešli jsme se v pátek odpoledne na Dědině a dojeli na Zličín, odkud jezdí autobusy na Rakovník. Přímo ve Strašecí jsme v místním diskontu nakoupili jídlo a pustili se přes pole směr chata. Po večeři jsme ještě chvíli seděli venku a hráli na kytaru, ale potom...ano, v tomto okamžiku začala celoroční hra s názvem Rytíři. Děti šly jedno po druhém trasu po svíčkách, na jejímž konci je místní velmož přivítal v kraji a vyzval k zakládání vesnic.

Děti nadšeně začaly již druhý den. Nejprve bylo potřeba území prozkoumat a najít nejvýhodnější místo pro založení vesnice. Průzkum probíhal formou běhu po šípkách a značkách s úkoly, které děti plnily buďto na místě, nebo v závěru trasy. Poté následovala bitka s loupežníky, kteří sužovali místní kraj. Každý úspěch byl odměněn dílky vesnic. Před večeří nás musela opustit Zuzka, šli jsme jí tedy doprovodit k autobusu. Cestou k chatě jsme se ještě stavili v obchodě a doplnili zásoby. Večer byl znovu zasvěcen kytarě, zpěvu a hlavně – kazu. Právě na této výpravě totiž kazu začalo svou triumfální oddílovou pouť.

V neděli jsme vyrazili na výlet. Naším cílem byly Lány a Žilina, kde pro nás byla přichystaná svačina. Cesta byla příjemná, ale už během polední přestávky jsme pochopili, že stihnout vše, co jsme naplánovali, je nad naše síly. Zmíněnou pauzičku jsme strávili u rybníka v lánské oboře. Míra a Kuba se odvážně převlékli do plavek, ale nakonec museli uznat, že na koupání už je přece jen poněkud zima. U bran obory jsme se rozdělili a holčičí (Šárka, Kajda, Karča) a pánskou (Michal, Míra, Kuba) část, přičemž holky se vydaly na prohlídku města a pak zpátky do Strašecího a kluci vyrazili do Žiliny pro párky. Největší problém na cestě zpět bylo najít ten správný kruháč, ale to se napotřetí podařilo. Všichni jsme se znovu sešli kousek před chatou. Nakonec se ukázalo, že chlapci, ač se tvářili jako zachránci naší svačiny, jsou pěkné bábovky a celou cestu se nechali vézt autem Kubovi babičky :-D

Večer se Mírovi, Kajdě a Šárce podařilo založit vesnici a úspěšně začali cestu za rytířskými ostruhami a královskými poctami.

Pondělí byl odpočívací, uklízecký a bohužel i poslední den. Po obědě jsme posbírali poslední věci a vydali se tradiční přespolní trasou na autobus. Cestou jsme chvíli sledovali modeláře, jak

Nové Strašecí (25. – 28.9. 2009)

Napsal uživatel Karča

Sobota, 06 Únor 2010 19:51 - Aktualizováno Neděle, 07 Únor 2010 20:16

pouští k oblakům svá letadla. Cesta zpátky se obešla bez problémů, stihli jsme i autobus z Bílé Hory. V buse jsme chvíli znervózňovali malého kluka, o kterém jsme přesvědčeni, že ho známe, ale nevíme odkud. Když jsme dojeli na Dědinu, předali jsme Káju Domče a první z „rytířských“ výprav se stala minulostí.